

betænkning så stærkt har understreget dette forhold og har gjort det helt klart, at hvis det er staten, der skal kunne vælge formen for ansættelsen af sine medarbejdere, så kræver det, at de mulige former er konkurrencedygtige. Således har det — i hvert fald på visse områder — ikke været gennem de senere år, og ingen kan være i tvivl om, at forsyndelserne mod forudsætningen om balance i ansættelsesvilkårene har påført staten mange vanskeligheder — vanskeligheder, som vi herhjemme er nogenlunde ene om at slås med.

Med det foreliggende forslag er der gjort et alvorligt og — så vidt jeg kan skønne — realistisk forsøg på at retablere balancen mellem de forskellige ansættelsesformer. Det er meget vigtigt, at denne balance bevares. Men i konsekvens heraf bliver det nødvendigt for staten at overveje, hvilke ansættelsesformer det vil være ønskeligt at anvende på de enkelte områder. Som eksempel på forskelle kan jeg nævne, at der formentlig ikke er nogen, som ønsker at afvige fra den hidtidige praksis, hvorefter underordnede læger inden for det offentlige sygehusvæsen ikke tjenestemandsansættes. Omvendt er der vist heller ingen, som kan forestille sig, at politibetjente skulle kunne ansættes på anden måde end som tjenestemænd.

På andre områder ligger det ikke så klart, hvilken ansættelsesform der har de største fortrin. Derfor bliver det nødvendigt at gennemgå de enkelte personalegrupperes funktioner og deres arbejdsområders karakter, før der kan træffes bestemmelse om, hvilken ansættelsesform der er den mest ønskelige.

Jeg har nævnt vigtigheden af, at der bevares en balance mellem ansættelsesvilkårene for tjenestemænd og for andre. Her må man imidlertid erindre sig, at tjenestemandsgruppen ikke kan opfattes som en enhed i så henseende. Det er også vigtigt, at der inden for tjenestemandsgruppen som sådan bevares en passende balance i ansættelsesvilkårene, og det vil især sige i de indbyrdes lønningsmæssige relationer. Ej heller disse relationer er noget, som én gang for alle kan fastlægges. Relationerne påvirkes til stadighed. Det sker både gennem ændringer i efterspørgsel og udbud for sammenlignelige grupperes vedkommende på det private arbejdsmarked og ved ændringer i de funktioner, som tjenestemændene udøver i staten, folkeskolen og folkekirken. Det vil derfor være nødvendigt, at der også er muligheder for en smidig tilpasning i relationerne inden for tjenestemændenes kreds.

Jeg har med stor interesse noteret en enig kommissions beklagelse af, at det under arbejdet med klassificeringen af tjenestemandstillingerne ikke har vist sig muligt at nå frem til en mere nuanceret lønfastsættelse inden for centraladministrationens chefstillinger. Kommissionen har fundet, at de indtrufne ændringer i arbejdsvilkår m. v. ikke har givet sig fornødent lønmæssigt udtryk. Jeg vil lægge mig kommissionens anmærkning på sinde. Denne svaghed i klassificeringerne bør søges afhjulpet ved kommende aftaler med tjenestemændenes centralorganisationer.